

Stop met het geldverslindende circus van de VN-klimaattoppen en pas je aan aan klimaatverandering

Posted on 28 november 2024 by Maarten van Andel

De VN-klimaattop COP29 in Bakoe liep zoals gebruikelijk uit. Dat kwam niet door onenigheid over klimaat of CO_2, maar door onenigheid over geld. Ontwikkelde landen zouden tot nu toe 100 miljard dollar per jaar gaan betalen aan minder ontwikkelde landen, voor verduurzaming en klimaataanpassingen. Die minder ontwikkelde landen hebben echter meer dan het tienvoudige geëist, 1300 miljard dollar per jaar. Op de valreep is in Bakoe een tamelijk willekeurig compromis van 300 miljard 'uitonderhandeld'. Dat bedrag werd door de minder ontwikkelde landen direct afgedaan als 'too little, too late'.

China betaalt niet mee

Opmerkelijk genoeg behoren India en China in dit verband tot de minder ontwikkelde landen. China stoot nochtans als nummer 1 van de wereld een derde van alle CO_2 uit, meer dan twee maal zoveel als nummer 2, de Verenigde Staten.

India heeft dankzij een spectaculaire groei in de afgelopen vijf jaar de EU ingehaald, en staat nu met stip op nummer 3. Met dit groeitempo zal India rond 2030 ook de VS hebben ingehaald. Toch hoeven China en India niet bij te dragen aan die 300 miljard dollar per jaar, en zouden ze zelfs een deel daarvan kunnen ontvangen.

Ik vraag me al jaren af waarom en hoe klimaatopwarming en klimaatmaatregelen elk jaar met tienduizenden deelnemers worden besproken. Je zou zulke complexe technisch-wetenschappelijke onderwerpen toch beter met een paar honderd deskundige technici en wetenschappers kunnen bespreken. Wat is de toegevoegde waarde van tienduizenden mensen, hoe kun je die betrekken bij de discussies, en hoe kom je met zo'n mensenmassa tot concrete conclusies en besluiten?

Ik begrijp nu echter waarom er eerder deze maand in de hoofdstad van het olie- en gasstaatje Azerbeidzjan meer dan 40.000 ingevlogen deelnemers uit de hele wereld waren – inclusief tienduizenden politici, ondernemers, lobbyisten, journalisten en activisten. COP29 ging over geld, onvoorstelbaar veel geld.

Misschien is dit een nieuwe vorm van ontwikkelingshulp, met een klimaatlabel erop. Met CO_2-reductie heeft het zo te zien weinig te maken. Onze wereldwijde emissies blijven elk jaar stijgen, en de drijfveren daarvan gaan in de komende decennia ook niet weg. Die drijfveren zijn een bevolkingsgroei van een miljard mensen per 12 jaar, groeiende welvaart van die groeiende wereldbevolking, en groeiende consumptie en energieverbruik als gevolg daarvan. Dit zijn geen sombere voorspellingen, dit zijn actuele trends die iedereen inclusief de Verenigde Naties kan waarnemen.

CO_2-uitstoot blijft toenemen

Deze actuele trends zijn deels wenselijk en deels onvermijdelijk. We hoeven uiteraard niet te somberen over groeiende welvaart in de wereld, en het staat demografisch vast dat we in de komende 25 jaar van 8 naar 10 miljard mensen op aarde zullen groeien. We moeten alleen wel beseffen dat die dubbele groei – meer wereldburgers en meer welvaart per wereldburger – het wereldwijde energieverbruik sneller doet toenemen dan de hoeveelheid hernieuwbare energie. Daarom stijgen fossiel brandstofverbruik en CO_2-uitstoot in de wereld elk jaar. Daar gaat een jaarlijkse welvaartsherverdeling van 300 of 1300 miljard dollar weinig aan veranderen.

Een ordinair onderhandelingscircus

De Verenigde Naties hebben hun jaarlijkse klimaattoppen laten verworden tot een ordinair onderhandelingscircus waarin politieke belangen en geld centraal staan. Er is geen enkel waarneembaar effect van deze massale bijeenkomsten op het klimaat en de CO_2-uitstoot. We raken zelfs elk jaar verder verwijderd van de klimaatdoelen van Parijs. Het is een raadsel waarom VN-Secretaris-Generaal António Guterres blijft volharden in deze aantoonbaar ineffectieve aanpak, en tevens blijft roepen dat 'de wereld gaat koken'.

Geen waarneembaar klimaateffect

De in eerdere klimaattoppen toegezegde 100 miljard dollar jaarlijkse steun voor minder ontwikkelde landen zou in 2022 voor het eerst gerealiseerd zijn. Niemand kan echter nagaan hoe dat geld in vele tientallen landen is besteed, en in hoeverre het heeft bijgedragen aan CO_2-reductie en klimaataanpassing. Het ligt voor de hand dat de duidelijkheid hierover niet zal toenemen als die jaarlijkse steun wordt verveelvoudigd. De internationale gemeenschap aangevoerd door de Verenigde Naties zou niet op die manier met honderden miljarden dollars gemeenschapsgeld moeten smijten.

Ik vraag me af of iemand binnen de VN-top nog gelooft dat we de jaarlijks stijgende CO_2-uitstoot in de komende 25 jaar wereldwijd naar netto-nul kunnen afbouwen, en dat we op die korte termijn als mensheid een merkbare invloed op het klimaat kunnen uitoefenen. Ik vraag me af waarom de VN zijn megalomane klimaattoppen blijft organiseren, waarin onder het mom van klimaatbeleid honderden miljarden dollars met onbekende bestemming worden herverdeeld.

Laten we stoppen met dit geldverslindende circus, en ons in plaats daarvan doelgericht aanpassen aan klimaatverandering. Nederland kan daar met hoogwaardige technologie, baggerwerk, dijkaanleg en verbeterde waterhuishouding enorm aan bijdragen, in rijke en in minder rijke landen. Daar hebben we geen massale klimaattoppen met meer dan 40.000 mensen voor nodig. Laten we vooral ook de voordelen van temperatuur- en CO_2-stijging in de komende 25 jaar maximaal benutten, zoals toenemende oogstopbrengsten en bebossing in gematigde streken.

Pas je aan en bespaar energie

Laten we tenslotte veel meer energie gaan besparen, met beter geïsoleerde huizen, zuiniger auto's en langere productlevensduren. Ook daar kan Nederland met hoogwaardige technische kennis en innovatie enorm aan bijdragen. Daarmee kunnen we elke euro die we besteden aan CO_2-reductie tientallen malen effectiever maken, in binnen- en buitenland. Daarmee kunnen we bovendien onze werkgelegenheid en economie stimuleren, en meer geld vrijmaken voor verdere innovatie en verduurzaming.

Maarten van Andel *is chemicus en publiceerde in 2023* ***Kies Wijzer Klimaat. Praktische gids voor consument en kiezer****. Dit verhelderende boek verscheen bij Uitgeverij Blauwburgwal, kost €17,50 en is overal verkrijgbaar, ook* ***in de winkel van Wynia's Week****.*

Wynia's Week *verschijnt drie keer per week,* ***156 keer per jaar****, met even onafhankelijke als broodnodige artikelen en columns, video's en podcasts. U maakt dat samen met de andere donateurs mogelijk. Doet u weer mee,* ***ook in het nieuwe jaar 2025****? Kijk* ***HIER****. Hartelijk dank!*